

DE ORDE AAN GENE ZUDE

Orde Der Verdraagzamen

's-Gravenhage

NO. 287.

PRUS FL 3,5

A handwritten mark or signature, possibly a stylized 'X' or a similar symbol, located at the bottom right of the page.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 309

1962-63

DE ORDE AAN GENE ZIJDE.

Als je zegt: de Orde, dan denk je op aarde aan een vereniging of als het nog erger wordt aan een soort kloosterorde, maar daar zie ik u niet voor aan.

Kijk je in de geest, dan is het eigenlijk een op elkaar afgestemd zijn. Iemand, die bij ons past, voelt zich automatisch tot ons aangetrokken; die gaat gedachten mede uitwisselen en voor hij het weet doet hij ook nog wat. Zo kun je dus niet zeggen: De Orde is een vaste organisatie.

Zeker, als je kijkt in de Zomerlandsferen en soms zelfs nog iets daaronder, dan zijn er nogal wat mensen die zeggen: Die horen toch eigenlijk bij de ODV. Soms zijn het ook leden geweest. Op het ogenblik hebben we in Zomerland nog steeds een paar voorzitters die met elkaar bezig zijn. Ze spreken elkaar ook nog steeds aan met 'Mijnheer de voorzitter'. Je hebt nu eenmaal zo van die mensen. Voor de rest, ach, er zijn er zoveel die op aarde geleerd hebben dat het anders moet.

Wij vinden ook dat het anders moet. Wij vinden dat je gewoon begrip voor elkaar moet hebben, elkaar zoveel mogelijk moet vrijlaten en dat je moet zorgen dat je elkaar geen schade berokkent of dat anderen geen schade toebrengen aan anderen. Op die manier krijg je dan al heel gauw een groep die samen bezig is.

En dan komt er van bovenaf (dat is dan een hogere sfeer) iemand van wie het gezag wordt erkend. Deze heeft het idee: Als jullie nu toch gaan inspireren, ga dan eens dit of dat doen. Dan zie je dat er in Zomerland inderdaad een paar zijn die hun lui vergeestelijke achterwerk opheffen, van hun wolkje afdalen en beneden proberen zo'n boodschap over te brengen. Het is dus een losse organisatie.

Ga je een stap naar boven, dan kom je terecht in close harmony. Het zijn wel niet direct de Comedian Harmonists, maar ze hebben toch veel meer eenheid dan de leden van de verschillende politieke partijen onder elkaar in Nederland. Er is een voortdurende wisselwerking met nog hogere regionen waar een betere voorkennis is van mogelijkheden, omstandigheden en invloeden. Die gegevens en de mogelijkheden, zoals die door iemand die nog niet te ver van de stof af staat worden gezien, die vloeien dan samen tot een werkplan.

In dat werkplan zit dan o.m. het feit, dat er sprekers worden afgevaardigd. De meeste sprekers, die u krijgt op de bijeenkomsten van de Orde of op bijeenkomsten van andere groepen onder andere namen, die wij mede helpen bestieren, zijn bijna altijd geesten die net boven Zomerland uit zijn gekomen of die in Hoog-Zomerland vertoeven en die voor proef mogen zien

of ze ook door een medium kunnen praten. De boodschappen zelf worden heel vaag, heel algemeen gegeven. Er is ook helemaal geen behoefte aan om dat heel precies te doen. Iedereen mag het zeggen zoals hij zelf wil. Maar als je gaat, dan wil je een bepaald denkbeeld uitdragen. Dat moet je dan ook doen.

Om dat goed te kunnen doen, heb je de beschikking over wat wij noemen een netwerk: een aantal persoonlijkheden met kennis betreffende verschillende gebieden op wie je dan een beroep kunt doen. Elke spreker is dus a.h.w. het middelpunt van een soort telepatisch vlechtwerkje. Daardoor schijnen de meeste sprekers veel meer te weten dan ze feitelijk weten. Daar staat echter tegenover dat hetgeen wij weten ook inderdaad iets is wat de Orde weet. Dat is op aarde anders.

Er zijn mensen die lijken heel veel te weten, maar als je goed kijkt, dan weten ze eigenlijk niets. Zij zeggen alleen maar wat anderen weten, niet dat ze iets zeggen omdat ze ook niet weten wat er gezegd wordt.

Als je nu die sprekers ziet, dan moet je ook weer niet denken aan een vast aantal. Je hebt harmonie met een bepaald medium. Dan werk je door zo'n medium natuurlijk bij voorkeur. Ik houd b.v. van een medium met gevoel voor humor en enig sarcasme vandaar dat u mij hier zo nu en dan wel aantreft. Ik heb nog een ander medium. Dat is eigenlijk een hatelijke persoonlijkheid, maar dan komt mijn persoonlijkheid zo mild en goed door; dat vind ik ook prima. Zo heeft ieder zijn eigen voorkeuren.

Je kunt zeggen dat het aantal sprekers per medium over het algemeen gedurende enige tijd wel gelijk blijft. Dus, medium A heeft 20 sprekers. Van die 20 zijn er misschien 3 bij die ook bij medium B doorkomen. Maar bij medium B zijn er ook gemiddeld een 20 sprekers die doorkomen en zo gaat dat verder. Op deze manier is er dus een verbredingsapparaat.

Nu zijn er ook heel veel entiteiten die zeggen: Wat heb je eraan om voor die mensen te gaan zitten kletsen. Ze luisteren, ze vinden het mooi, ze gaan naar huis en ze doen toch wat anders. Laten wij liever proberen de mensen te inspireren.

Dan zeggen wij: Dat kost je een hoop geestelijke transpiratie. Maar als de inspiratie voorbij is, dan vragen ze zich op aarde alleen maar af: Hoe ben ik zo gek geweest?

Die entiteiten zijn dan bezig om mensen te beroeren, om daar denkbeelden in te leggen. En omdat dat ook niet altijd even gemakkelijk is, maken ze vaak gebruik van kracht die door meditatie e.d. op aarde wordt opgewekt. Die afdeling heeft dan ook heel aardige resultaten.

Ze hebben er de gekste persoonlijkheden bij. Het is best mogelijk, dat je zo'n spreker op een preekstoel bezig hoort en dat er ineens een inspiratie van de ODV tussendoor flitst. Ja, dan is de man zijn apropos natuurlijk wel kwijt, maar dan haalt hij maar de H. Jozef erbij en komt hij wel weer in het goede spoor.

Daarnaast zijn er ook politieke sprekers. Zij krijgen dan later vaak van hun fractie op hun donder maar dat geeft niet, je hebt in ieder geval iets gezegd dat gezegd moest worden.

Zo probeer je ook invloed te krijgen op staatshoofden. Maar dat is ontzettend moeilijk omdat de meeste van hen een bord voor de kop hebben. Daar moet je dan wel met velen aan werken. Heel vaak is het nog gemakkelijker om zo iemand ziek te maken dan om hem verstandig te krijgen. Dat wordt dan ook wel gedaan. Dat zit allemaal nog in die sfeer van trillingen zonder vorm. Wij hebben dat toen 'klank en kleur' genoemd totdat Philips dat begrip van ons gestolen heeft.

Van deze groepen zijn er een zevental. Ze werken ieder op hun eigen manier. Er zijn er die zich bezighouden met geestelijke genezing. Er zijn er bij die zich bezighouden met dienstverlening aan degenen die overgaan.

Nu moet u niet denken, dat als je spreker bent, je niet ergens anders ook komt. Hier op aarde is het zo: je werkt voor één Departement en

de andere Departementen kunnen wat jou betreft...enfin, u weet het wel, als je eigen Departement er maar goed afkomt. Een spreker kan dus gaan helpen in de een of andere sfeer. Hij kan gaan helpen bij beïnvloedingen op aarde. Het omgekeerde is ook mogelijk.

Daarnaast heb je ook heel veel relaties op dat niveau met allerlei entiteiten die nu niet helemaal ODV zijn, maar die toch denkbeelden hebben die voor ons erg interessant zijn. Dat is a.h.w. onze karpervijver; daar vangen wij onze gastsprekers.

Als u dan weer een stap naar boven gaat, dan zit u dus al in het alleen nog kleurenvertonende licht. Dan vindt u daar wat u zou kunnen noemen het begin van de leiding. Er zijn daar een aantal entiteiten die precies weten welke invloeden er komen; die veel beter weten op welke manier je krachten uit de geest kunt inzetten, die plannen maken en - ook als het belangrijke zaken zijn - zelf ingrijpen. Een enkeling uit die sfeer wil ook wel eens doorkomen als spreker of gastspreker op een séance. Hij wil wel eens inspireren, maar dat zijn dan de ontspannings-uurtjes. Het werkelijk werk is een geestelijke harmonie beseffen, in standhouden, uitstralen en t.a.v. bestaande disharmonieën de compenserende waarde ontdekken.

Kom je nog weer een stapje hoger, dan zit je al zo'n beetje in het witte licht. Daar zie een groot aantal entiteiten. Er zijn erbij die op aarde heel grote namen hebben. Er zijn er ook bij van wie u nooit heeft gehoord. Het zijn allemaal zeer lichtende figuren. En daar zitten dan ook een paar van onze leiders tussen.

Als we spreken over de Grote Raad van de Witte Broederschap, dan kun je zeggen dat die voor 99 % uit deze sfeer komt en voor 1 % nog hoger. Spreken we over de Raad van de Orde der Verdraagzamen (wat we overigens zelden doen), dan kun je erop rekenen dat ze ook daarin zitten. Ze hebben daar hun schuilnamen, hun begrippen. Zoals een van degenen, die voor de Orde spreekt in het Nederlandstalige gebied, Theodotus, oorspronkelijk iemand was die nog in mijn sfeer (Henri) zat: de veelkleuren-sfeer en de sfeer van klank-en-kleur.

Hij is als spreker voor de Orde vele malen doorgekomen in het begin, maar is nu zover gekomen dat hij zich t.a.v. het Nederlandstaalgebied gedraagt als een secretaris-generaal. U kent de schuilnaam: Theodotus, de door God geliefde. Dat is ook het geval, want als je hoort wat voor een leven hij heeft gehad en je ziet waar hij nu terecht is gekomen, dan moet er werkelijk van hogerhand wel een handje geholpen zijn.

Hij werkt niet alleen in Nederland maar ook in drie andere gebieden. Hij zorgt voor de indeling, voor de programmering, als je dat zo mag noemen. Daarnaast houdt hij zich bezig met het verstrekken van allerlei richtlijnen t.a.v. geestelijke hulp, paranormale genezing en zeer zeker ook inspiratie. Je kunt hem zelden zelf op aarde actief zien. In heel veel gevallen is hij een raadgever of opdrachtgever. Bij ons is het nog altijd zo dat, als je aanvoelt dat een raad goed is, je die beschouwt als een order, een bevel. Was dat op aarde ook maar zo!

Als het gezond verstand zegt: Dat is zo, dan doe ik het ook. Maar ja, op aarde wordt het verstand geregeerd door de emotie. De emotie wordt weer gewekt door elk onbehagen dat in de mens bestaat. Soms wordt dit omgezet in een dankbaarheid dat dit onbehagen hem voorbij gaat en dan is hij dankbaar gestemd. Soms is hij ondankbaar gestemd, omdat hij denkt dat het hem ook kan overkomen en dat hij dan voorzorgen wil treffen. Deze groep waar ik het nu over heb, kunt u dus rekenen tot de werkelijk hoge lichtende geesten.

Nu zijn er heel veel mensen die ook tijdens hun leven lid zijn geweest van de Orde, die daar heel veel voor hebben gevoeld en die door andere omstandigheden toch een beetje lager terecht zijn gekomen. Zij lopen nog wel een beetje in Nevelland. Er zijn er zelfs bij die het nog iets lager

hebben gezocht. Maar zolang zij met ons een harmonie hebben, kunnen wij hen niet in de steek laten.

Er is een aantal reddingsexpedities juist voor dergelijke personen, zodat ze onmiddellijk vrijgemaakt kunnen worden zodra ze maar aanvaarden dat ze niet waren zoals zij zichzelf hebben willen zien. Dat is eigenlijk het springende punt. Deze afdelingen worden vaak aangevuld met daarvoor passende personen. Soms gebruiken wij daarvoor ook mensen van uw wereld (ze treden dan uit) mede omdat ze door hun aards bestaan en denken veel dichter bij die entiteiten staan dan iemand die al een tijdje in hoog-Zomerland zit. Dat is gewoon een kwestie van begrijpen.

Kijk, iemand die 'n ministersalaris heeft, kan zich niet voorstellen dat brood opslaan met 5 cent een ramp kan betekenen voor sommige gezinnen. De verhoudingen zij er wel. Daarvoor moet je dan iemand hebben die de verhoudingen nog wel kent en die dan kan reageren en optreden als een vertaler, die de trillingen van een hoge entiteit a.h.w. kan omzetten in een kracht, in een licht, dat net aanvaardbaar is voor degenen die in het duister zit. Op die manier krijgen we nog wel heel wat mee naar boven.

Dan vissen we daar natuurlijk niet alleen naar zielen die bij de Orde horen. Een ieder, die een beetje licht zou willen hebben en kans heeft om daar naartoe te gaan, nemen we meteen mee. Kijk, als u op snoek gaat vissen, dan gooit u ook niet elke voorn en baars weer in het water terug. Zo gaat het bij ons ook. Je krijgt soms heel wat mee.

Dan zeggen de mensen: Ja, maar jullie in de sferen hebben het maar gemakkelijk. Nou....Laat ik mijzelf eens als voorbeeld nemen.

Ik probeer op het ogenblik in een waardiger gedaante op te treden. Maar weet u, dat ongeveer een 20 jaar geleden ik niet kon doorkomen zonder bepaalde lichamelijke kentekenen zeer duidelijk te demonstreren; dat ik heel vaak veel te scherp en veel te hatelijk was? Ik heb zelfs eens een spreekverbod gehad. Dat ze zeiden: 'Jô, laat dat nu eerst eens bezinken zodat je weet wat je doet.'

Je bent niet ineens een, twee, drie zalig en klapwiekend omhoog gestegen halleluja, halleluja roepend. Trouwens voor mij zou het toch niets zijn, dan zou ik meteen Henri met het harpje zijn.

Het is gewoon zo: wanneer je overgaat, blijf je voor een groot gedeelte bezig met al die denkbeelden die je had over jezelf en over de wereld. Je wordt wel met de waarheid omtrent jezelf geconfronteerd, maar zelfs als je die verwerpt, ben je er nog niet van af.

Hoeveel mensen zijn er niet die elke dag zeggen: Ik zal toch eens ophouden met roken of met drinken of met wat anders. Er zijn mensen die dat 60 jaar volhouden. Zo gaat het bij ons ook. Je moet van die gewoonte wel af, maar het is erg moeilijk. Er zijn natuurlijk sprekende voorbeelden geweest.

Een heel bekend voorbeeld is iemand, die ook bij de Orde behoort en op het ogenblik al aardig hoog zit, maar die in zijn tijd nog elke dag naar de Witte Sociëteit in het Haagse Bos ging. Het was een hagenaar, een militair-ambtelijke hagenaar zou ik eigenlijk moeten zeggen. Hij ging daar dan zijn glaasje Witte drinken. Die goede man heeft dat toch wel 20 jaar volgehouden in Zomerland. Op een bepaald ogenblik brak hij gewoon los, dacht weer aan de Witte en dan zag hij weer die boom met het tafeltje eronder, soms zag hij de muziek ook nog erbij. En dan zat hij daar te drinken tot hij er op een gegeven ogenblik ineens van af was. En wij zoeken naar de muziek. Wij zoeken naar de Witte. Geen Witte, geen muziek. Wij zoeken naar die entiteit. Hij was er ook niet. Nu, die is vast met de muziek mee. Later hebben wij hem weer gevonden. Hij was ineens aan het veranderen. Hij had een soort inkapseling doorgemaakt.

Dat kan u ook overkomen, ook als u bij de Orde hoort. Er kan een periode komen waarin u werkelijk eerst uzelf zult moeten overwinnen. U krijgt

hulp, maar u zult het zelf moeten doen. Als u dan eenmaal in Zomerland bent, dan kan dat heel gezellig zijn. Alse dingen die je mooi en leuk vindt, vind je daar weer terug. Je denkt eraan en ze zijn er. Maar ze hebben zo weinig te zeggen. Wat heb je aan een slagroomtaartje als je beseft dat het altijd hetzelfde is wat je eet. Wat heb je aan een borrel, als je daarvan niet dronken kunt worden en de smaak ook steeds flauwer wordt omdat je je steeds minder herinnert hoe je je voelde na die borrel. Dat verbleekt een beetje.

Dan komt er toch weer een tijd dat je je gaat afvragen: Wat moet ik zijn, wat moet ik doen? En dan pas neem je een beetje afstand van je menselijke persoonlijkheid. Dat afstand nemen gaat gepaard met een tijdelijk isolement. Het wil niet zeggen dat je helemaal onaanspreekbaar bent, want er zijn nog altijd wel banden die blijven bestaan en waarop je reageert. Maar die gewone wereld en al die entiteiten waarmee je een beetje harmonisch was, die zijn weggevallen.

Je gaat jezelf terugvinden en dan stem je a.h.w. je wezen af op de nieuwe en meer omvattende harmonie. Daarin vind je dan weer actie, want in de plaats van vorm-beschouwen komt er nu actie-beleven; dus veranderingen in jezelf veroorzaken en buiten jezelf proberen kenbaar te maken. Dat is ook erg interessant. Zo ziet u dat je langzaam maar zeker opklimt. Het is jammer dat de mensen heel vaak dat niet begrijpen.

Ik heb het voor mijn doen aardig ver geschopt. Maar er zijn nog steeds mensen, die als ze mij hebben gehoord zeggen: Dat moet vast een spotgeest zijn. Nou, dat vind ik dan weer bespottelijk, want ik spot niet. Ik wijs ze alleen op zere punten. Maar ik kan het ook niet helpen dat die mensen zoveel zere punten hebben dat ze niet begrijpen dat ze aan mijn uitspraken een puntje kunnen zuigen.

Zo ga je dan langzaam verder. Er komt een ogenblik dat je steeds meer gaat begrijpen van die leidinggevende ploeg in het witte licht. Ik heb er al wat over gezegd. Dat je gaat begrijpen hoe die Raad eigenlijk functioneert.

De Orde heeft ook een soort raad, een harmonische factor die eigenlijk een beetje voor uw Orde bepalend is. Misschien dat je dan ook heel vaag gaat begrijpen dat het geen constante is. Er zijn mensen die denken: een Raad is iets met allemaal benoemde leden. Nou, niemand benoemd ze bij ons. Het aantal varieert voortdurend. Iemand die niet geïnteresseerd is, valt automatisch uit. Iemand die misschien in veel van de Orde niet geïnteresseerd is maar in bepaalde punten wel, zal op dat vlak zich inschakelen en is dan tijdelijk een deel van deze grote circulatie van besef die wij onze Orde noemen.

Dan zijn er altijd wel persoonlijkheden van wie je zegt: Wat is het eigenaardig dat je die hier aantreft. Ze horen niet specifiek bij de Orde. Ik weet echter dat figuren als Jezus, de Boeddha, grote filosofen, grote denkers ineens ingeschakeld blijken te zijn in die grote Raad van de Orde. Als we dan verder kijken, dan blijkt dat we als Raad eigenlijk weer deel zijn van een veel grotere Raad. Het is net, of wij een sub-commissie zijn geworden van de Witte Broederschap.

Wat de Broederschap allemaal wil dat kan goed en wel zijn, maar wij hebben ook onze eigen visie. Wij werken alleen aan de aspecten die overeenkomen met ons wezen, ons denken, onze harmonie. Maar wij begrijpen dat de Witte Broederschap ook meetelt. Dus als zij dingen zeggen, dan denken wij wel eens: Nou, voor ons past dat niet. Wij kunnen ons daarin niet vinden. Maar de grote Raad heeft dat besloten. Wij zullen het niet tegenwerken, maar wij zullen er ook niet aan meewerken. Dat is iets dat kunt u op aarde niet begrijpen. Bij u is het meestal: ik ben ervoor of ik ben er tegen. Heel vaak is het: omdat hij ervoor is, ben ik ertegen.

Heb ik u nu enigszins een beeld geschetst van wat de Orde aan gene zijde is? Wat ze doet, daarvan heb ik u ook al aspecten genoemd.

U zult begrijpen dat, wanneer mensen denken en je kunt een heel klein beetje de aard van dat gemeenschappelijk denken veranderen, de sfeer onder die mensen ook verandert; dat ze net een tikje anders gaan voelen. Ze blijven wel zichzelf, ze zitten met dezelfde problemen, ze hebben dezelfde mogelijkheden en toch zijn ze een beetje veranderd. Er zijn er onder ons die dat zelfs zien als het belangrijkste werk dat de Orde kan doen.

Als je door kleine variaties in te bouwen in de menselijke emotionele wereld en in de menselijke gedachtenwereld het zover weet te brengen dat de mensen iets meer van eenheid, van innerlijke rust, van aanvaarding, van tevredenheid voelen, dan hebben we toch wel veel gedaan, mensen wij. Dan kun je die mensen daardoor helpen om positief in plaats van negatief te denken en te reageren. En als er iets is wat belangrijk is op aarde, dan is het toch dat je positief tegenover de dingen staat. Als u wist hoeveel mensen zelfs tegenover zichzelf negatief staan, dan zoudt u werkelijk raar opkijken.

Er zijn mensen die voortdurend bezig zijn om zichzelf te veroordelen. Dan is het onze taak om te maken dat het geen zin heeft.

Kijk, als je last hebt van een grote wrat en zeven wijnvlekken, dan kun je natuurlijk niet opgaan voor Miss World, dat is duidelijk. Maar misschien heb je wel een groene duim en kun je de mooiste roos kweken die er ooit gekweekt is. Dan moet je niet Miss World worden, dan moet je proberen rozen te kweken. Dit is wel een krankzinnig voorbeeld, maar het is waar.

Er zijn mensen die zeggen: Wij zijn zondaren. Goed, voor ons mogen ze, ofschoon vaak de zonde van de zondaar bestaat in het feit, dat hij iets zonde noemt waarvan het zonde zou zijn, als hij het niet zou doen.

Deze mensen zitten met zichzelf in de knoop. Kunnen we hen nu maar duidelijk maken dat het erom gaat wat je bent en wat je doet, wat je op aarde wel of niet doet, dat dat zo belangrijk niet is.

Je kunt natuurlijk een hoop tramelant maken over - u weet het allemaal - homosexualiteit, de plaats van de vrouw, racisme. Dan kunnen we zeggen: Daar moeten we ons druk over maken. Neen, waarom? Als iemand nu toevallig zo is en hij probeert er het beste van te maken, is hij waard dat hij wordt geholpen. Als zo iemand steeds bezig is om zich te verzetten tegen een wereld die hem of haar veroordeelt, dan blijft er geen kans over dat er iets goeds uit voortkomt.

Vrouwenemancipatie is niet een kwestie van hard schreeuwen dat je wordt gediscrimineerd. Het is een kwestie van je gelijkwaardigheid beleven en voor zover mogelijk aantonen en anderen duidelijk maken dat ze die gelijkwaardigheid op hun manier eveneens kunnen bereiken. Dat is werkelijk emancipatie. Dat is niet schreeuwen en demonstreren.

Het is hetzelfde met homosexualiteit of racisme en al die andere dingen. Het gaat er helemaal niet om dat u iedereen duidelijk maakt dat het goed is of verwerpelijk. Het gaat erom dat u leert te leven met wat u bent als mens en dat u probeert uit uw eigen denken, uit uw leefwereldje, uit uw eigen gebeuren het beste ervan te maken. Dat proberen wij dan te bevorderen.

Wij vinden het zo krankzinnig dat de mensen elkaar voortdurend aanvliegen, dat ze zeggen: Wij leggen de bijbel anders uit, wij hebben gelijk en daarom zijn jullie verkeerd. Er staat in de bijbel (het Evangelie van het christendom): hebt uw naaste lief. Laten wij daar dan maar eens mee beginnen, dan komt de rest misschien later wel. Er zijn dingen die je nu kunt doen, die moet je dan nu doen. Al het andere komt later wel.

Alle fouten die er mogelijk in zitten, als daar maar niet teveel aandacht aan wordt besteed, gaan vanzelf wel over. Dat probeert nu de Orde duidelijk te maken. Het is niet een kwestie van geen standpunt hebben. Het is niet een kwestie van bepaalde dingen niet zien zoals ze zijn

of dingen veroordelen. Dat kan heus wel voorkomen, maar dan niet in de zin van breek het af, maar van: wijs op de gevaren ervan, wijs op de mogelijkheden ervan. Dan kom je verder.

Vanuit dat standpunt werkt de Orde aan onze kant. Wij hebben geleerd dat het helemaal niet belangrijk is wat je bent. Als u mij hoort praten, denkt u waarschijnlijk dat ik een aardige opleiding als redenaar achter de rug heb. Mijn enige reden van bestaan vroeger was: het slijten van minimale textiel zoals veters, linten en band, terwijl ik mij daarnaast ook met de verkoop van vaak nutteloze artikelen aan nietsvermoedende mensen heb bezig gehouden. U kunt dus niet zeggen dat ik een redenaar ben of dat ik erg verstandig was. Dat komt vanzelf wel weer. Je moet bereid zijn het beste te maken van hetgeen je bent.

In de geest is dat beste iets dat vanzelf komt, als je eenmaal maar aanvaardt dat je fouten hebt. Dan ga je vanzelf zoeken naar de harmonieën die het meeste licht, de meeste vreugde geven. En dan kom je, als een beetje verknipt en zielig mannetje zoals ik ben geweest in mijn laatste incarnatie, terecht bij de Orde der Verdraagzamen.

In het begin vraag je: God, hoe ben ik hier terecht gekomen? Dan denk je: hier kunnen we tenminste iets doen waar ik het ook mee eens ben. Dan kom je op een gegeven ogenblik tot de conclusie: Ja, ik hoor erbij. Nu heeft u met deze kleine tirade meteen een idee hoe het uzelf zou kunnen gaan.

Ik heb ook mensen meegemaakt die op aarde uitermate verdraagzaam waren en die dan ineens tot de conclusie kwamen dat die verdraagzaamheid toch eigenlijk een beetje te ver gaat. Zij komen dan als vanzelf met anderen in contact en die horen dan niet bij de Orde. Dus voor degenen die dachten ingeschreven te staan als lid op aarde is het niet zonder meer een garantie dat ze in het hiernamaals ook lid van de Orde zullen zijn, tenzij ze iets van verdraagzaamheid, althans het streven ernaar kunnen waarmaken.

Realiseer u verder: de hele opbouw in de sferen is zo ontzettend veelvoudig dat er voor iedereen een plaats is; dat er voor iedereen een lichtende wereld is waarin hij of zij thuis is, waar ze bij horen.

Wij zijn slechts één wereldje, één gedachtensfeertje dat zeker allerlei verschillende lagen van bewustzijn met elkaar verbindt en dat naar de aarde uitstraalt, maar dat in zich natuurlijk beperkt is. Beperkt, omdat wij een benadering hebben t.a.v. de geest en van het leven die anderen misschien niet zouden hebben.

Wij zullen wel in een straal licht naar beneden gaan om iemand uit de diepste sfeer te halen, als we denken dat er ook maar een kleine kans is. Maar wij zijn niet zoals bepaalde z.g. kruisridders (een groep die in de geest bestaat), die met lichtende zwaarden naar beneden gaan; zij proberen dan het kwaad te verdrijven. Daar zijn wij het niet mee eens.

Wij zeggen: Het kwaad wijkt vanzelf wel voor het licht. Maar als die persoon niet in het licht wil komen, dan heeft het toch weinig zin om hem zichzelf verdedigend naar boven te slepen. Het is een kwestie van opvatting. Daarmee probeer ik u duidelijk te maken: de Orde is zeker niet de enig zaligmakende weg of die ene grote feestelijke beweging die natuurlijk op aarde veel te weinig aanhang vindt. Wij zijn gewoon entiteiten in een behoorlijk aantal. Wij zouden, als we alles bij elkaar nemen, de bevolking van Nederland aardig kunnen overtreffen in aantal. Een groot aantal, maar toch een heel klein deel van alle entiteiten en vrienden die er zijn.

Wij werken door de aanvaarding van wat wij voelen als de grootste geestelijke wijsheid, de grootste bereiking. Vanuit die bereiking aanvaarden wij weer een richting voor ons denken en werken. Zodra wij ons daarmee één kunnen voelen, zetten wij dat om in de praktijk tot aan het laatste moment en desnoods de diepste sfeer toe.

Leven in het hiernamaals is niet alleen maar stil zitten, halleluja zingen en voor de rest afwachten wat de goede God doet. Het is wel degelijk een voortdurend strijden en worstelen met veel meer vreugde dan u zich kunt voorstellen, met vooral grotere rust, als je die nodig hebt dan er op aarde bereikbaar is zelfs op de eenzaamste plaats, maar je bent bezig, je blijft actief. Voortdurend ben je bezig in die werelden, die vaak symbolisch beneden je liggen, te werken.

Voortdurend probeer je ook te begrijpen wat je uit die hogere werelden die boven je liggen wordt gegeven. Je leert en je werkt. Wat je leert, zet je om in je werk. Wat je werk aan ervaring meebrengt, maakt het weer mogelijk om je beter af te stemmen op die hogere wijsheden, gedachten en krachten waarmee je een mate van eenheid en harmonie kunt bereiken. Op die manier groei je verder.

Wij behoren tot de Orde der Verdraagzamen. Op aarde kun je daar een heel mooie formulering aan geven. Dat hebben wij indertijd gedaan in de Beginselverklaring. Het is voor ons een poging om iets weer te geven in menselijke termen van hetgeen wij aanvoelen dat juist is: Overkoepel met je begrip de verschillen in godsdienst, in ras, in mens-zijn, in menselijke gedragingen, in menselijke neigingen en zoek naar het lichtende dat erin zit en probeer dat waar te maken.

Probeer gewoon samen te werken. Ga nooit klakkeloos te keer. Ik vind het b.v. krankzinnig als iemand zegt: Mijn gekraakte huis wordt ontruimd, dus ga ik auto's in brand steken. Het is misschien een auto van iemand die net die auto nodig had omdat hij ook wilde gaan kraken.

Verzet je. Als je je verzetten wilt, verzet je dan tegen degenen die verantwoordelijk zijn. Dat zijn niet de politiemensen, het zijn degenen die de beslissing hebben afgedwongen en degenen die de beslissing hebben genomen. Zo zien wij dat. Dan zeggen wij ook:

Je moet dat niet overdrijven. Je moet b.v. niet zeggen: Een Officier van Justitie die dat heeft aangekaart, moet je doodslaan. Helemaal niet. Kraak de uniform van de man en laat hem in z'n blootje rondlopen, dan weet hij tenminste wat het is, als je geen bedekking en onderdak hebt. Voor de rest, laat hem met rust. Als er wat moet gebeuren, zal de politie het wel doen. Ik wil maar zeggen: wij zijn niet weerloos.

Geestelijk gezien zijn wij geen deurmaat. Je kunt niet over ons lopen, maar we gedogen ontzettend veel. Waarom? Omdat een ieder het recht heeft zijn eigen weg te gaan, omdat een ieder het recht heeft zichzelf te zijn, omdat elke mens op aarde en elke geest in de sferen in zekere zin voor zichzelf het leven moet maken, het bewustzijn moet vormen. Dat kan niemand voor hem doen. Het enige dat wij kunnen doen is helpen om die positieve, die lichtende krachten waar wij ons mee één voelen te versterken, om het beter te maken.

Dat is eigenlijk de basis van de hele Orde in de sferen. Zoek daar naar een harmonie waarbij je niet selecteert, maar waarbij je uitgaat van harmonie zodra ze kan bestaan en probeer krachtens die harmonie steeds meer licht, besef en vreugde te veroorzaken. Voor de rest moeten ze het dan zelf maar weten. Dat klinkt hard, maar dat is het beste. Want je kunt de mensen niet veranderen. Je kunt hen wel helpen om van hetgeen hij of zij is het beste te maken dat mogelijk is.

Daarmee heb ik de Beginselverklaring in eenvoudige woorden, zoals ze bij ons in de sferen bestaat, weergegeven.

- x Bestaan er naast groepen als de Orde ook groepen die negatief gericht zijn en dus het slechte nastreven?
- Er bestaan geen groepen of gemeenschappen als de Orde. Er bestaan wel tijdelijk soms zelfs langdurig zich handhavende belangengemeenschappen waarbij echter moet worden begrepen, dat zij naar buiten toe alleen als een

eenheid ageren omdat elk van de delen daardoor zijn eigen voordeel probeert te behalen. Het is dus niet een groepering als de onze, het is ook geen blijvende harmonie. Degenen die zich daarin verenigen zijn van die lieverdjes die elkaar de nek zouden afsnijden als ze er nog een hadden, als ze ook maar dachten dat ze er één cent wijzer van zouden worden. Dat betekent, dat ze wel kunnen functioneren, maar dat ze nooit kunnen functioneren met die eenheid, met dat gevoel van door alles gedragen worden wat er bij ons bestaat.

x Waar positief is, moet negatief bestaan.

- Als u positief en negatief als de keerzijde van een medaille wilt formuleren, dan is het duidelijk dat ze niet zonder elkaar kunnen bestaan. Je zoudt kunnen zeggen dat de Orde der Verdraagzamen eigenlijk haar bestaan ontleent aan de onverdraagzaamheid, die op aarde zo vaak de bewustwording belemmert en die ook in de sferen heel vaak je een lange tijd in duisferder werelden doet vertoeven dan anders noodzakelijk zou zijn. Als zodanig bestaan wij dus eigenlijk, omdat het tegendeel van hetgeen wij nastreven zo'n grote invloed heeft op de mensen en op de geest. In die zin is dat waar. Maar je kunt niet zeggen: Als er een dergelijke groep bestaat, moet er dus ook in de duistere sferen een Orde van Onverdraagzamen bestaan. Die bestaan wel, maar dat is geen orde. Dat is een ordeloze rotzooi, omdat namelijk in het duister zijn betekent: het ontkennen van de waarheid, daardoor het afwijzen van een groot gedeelte van de werkelijkheid die je omringt. En als gevolg daarvan een voortdurend strijden tegen de meeste aspecten van de werkelijkheid waarmee je wordt geconfronteerd.

x Dat komt waarschijnlijk omdat de lagere sferen geen hogere sfeer hebben die op ze past en met ze meeleeft.

- De lagere hebben lage sferen die hen wel degelijk kunnen beïnvloeden, namelijk door in te spelen op hun behoefte een bepaald waanbeeld van zichzelf of t.a.v. zichzelf in stand te houden. Dat is er dus wel. Maar dit is geen leiding die uitgaat van een kosmisch principe, van een kosmische wet.

Daarbij is het een vraag bij ons (we worden misschien een beetje filosofisch, maar dat moet u op de koop toe nemen) dat er misschien vanuit de ordening naar de chaos toe eveneens een ontwikkelingsgang is waardoor chaos eveneens een opgaan in alles betekent zoals bij ons het bereiken van de top van alle ordening. Voor ons althans is deze weg onbegaanbaar. Dus is het aspect dat het in ons veroorzaakt eveneens onaanvaardbaar en zullen wij, willen wij onszelf en ons wezen getrouw blijven, moeten streven naar de werkelijke harmonie die gelijktijdig de meest perfecte ordening en eenheid betekent die er in het eind bereikbaar is.

x Hoe kan men in contact komen met de Orde in een niet-Nederlandstalig gebied?

- Ik zal proberen het uit te leggen. Als u komt in een niet-Nederlandstalig gebied, dan bestaat daar geen Orde der Verdraagzamen, omdat die naam voor het Nederlandstalige gebied is gekozen. Maar u zult daar met andere groepen te maken krijgen. Die uitstraling van die groepen zal u aantrekken. Wij hebben namelijk één ding gemeen:

In geen van deze groepen wordt reclame gemaakt. Het gaat er gewoon om de mensen aan te trekken door sfeer, door 'n onbewuste afstemming die hen dan als vanzelf in contact brengt met deze groepen. Elk van deze groepen heeft haar eigen naam. De een zal zich Alfa X noemen, de andere misschien Het jaar 2000; in een andere taal natuurlijk. Of zich zelfs met een godennaam tooien zoals ook nog wel in een Afrikaans land het geval is. In al deze gevallen is de naam alleen maar de omschrijving van de stoffelijke groepering.

Dat wij een overdracht van stoffelijke leden van de ene groep naar de andere niet doen plaatsvinden via stoffelijke middelen, ook dat moet u dui-

delijk zijn. Als wij een internationale organisatie zouden gaan vormen op aarde die zowel werkt in de Ver. Staten als in de Sovjet-Unie, die werkt in de Derde Wereld maar net zo goed in West-Duitsland en in Zwitserland, dan zou er al heel snel bij heel veel instanties zeer veel verdenking rijzen tegen al degenen die tot de Orde behoren. Dat hebben we toch werkelijk niet nodig.

x De geest moet toch over middelen beschikken om alles op aarde beter te doen verlopen .....enz. de rest is onverstaanbaar.

- Mag ik u een tegenvraag stellen? Zoudt u een ontzekerd en geladen pistool in handen geven van een idioot jongetje van 9 jaar? Er zijn bepaalde dingen waar de aarde nog niet rijp voor is. Er zijn bepaalde dingen die gevaarlijk zijn door de omstandigheden. Zoals een explosief gevaarlijk kan zijn, als je dat ondeskundig behandelt. Het gevaar is dan groot. Daarom verstreken wij bepaalde dingen aan kennis en aan weten niet. Dan gaan we gewoon uit van het standpunt: jullie kunnen zelf ervoor zorgen dat het zover komt. Naarmate jullie rijper worden, zullen wij jullie meer helpen, maar je zult eerst moeten zorgen dat je rijp en beheerst genoeg bent om hoge machten en waarden te hanteren. Dan pas kunnen wij jullie helpen verder te gaan. Wij zijn er niet om u te dragen naar plaatsen van hoger bewustzijn. Wij zijn er hoogstens om ervoor te zorgen dat, wanneer u die weg zelf begint te gaan u niet fataal zult uitglijden en u zich niet fataal zult verwonden, maar dat u er met wat schrammen en builen, terwijl u klautert, afkomt. Dat is wat wij ons tot taak stellen.

Hiermee hebben wij wat aanvullende gegevens verstrekt. Nu weet ik wel, dat de Orde der Verdraagzamen niet altijd even verdraagzaam is. Ik heb vroeger in een wat cynische bui eens georakeld: De Orde der Verdraagzamen is een groep waarin men ruzie maakt over de vraag wie het verdraagzaamst is.

Wat wij willen doen, wat wij willen zijn, als ik het zo mag zeggen en dat geldt voor ons en hopelijk ook voor u, is alleen wezens zijn die in staat zijn anderen iets beter, iets gelukkiger, iets vreedzamer te maken, iets dichterbij te brengen bij een grotere werkelijkheid. Als we daartoe kunnen bijdragen, dan mogen die anderen heus wel hun eigen weg gaan.

Wij zullen niemand dwingen om in te gaan, maar we zullen een ieder duidelijk maken dat er mogelijkheden zijn om een wereld beter te maken, om het menselijk leed meer menselijke waardigheid te geven en om het geestelijk leven in de mens te maken tot een bron van steeds grotere kracht en steeds grotere innerlijke vreugde. U moet het ons maar vergeven dat wij het zo zien.

Wij zeggen niet dat wij de enige waarheid hebben; hoogstens hebben wij een breukdeeltje ervan.

Wij zeggen niet dat wij geen fouten maken, want wij maken fouten, maar die maakt iedereen.

Wij zeggen niet dat wij de antwoorden kennen op alle vragen. Eén gek kan meer vragen dan duizend wijzen kunnen beantwoorden.

Wij zeggen alleen maar: Wij geloven dat je door meer begrip te tonen tegenover je medemensen, door meer te aanvaarden dat ze anders zijn die anderen kunt helpen om beter en gelukkiger te leven en zelf meer kracht en meer vreugde kunt vinden in je eigen bestaan.

Wij hopen, dat u dat tenminste met ons zult willen delen. Dan ben ik er zeker van dat u te zijner tijd toch terecht komt bij de Orde aan gene zijde. En dan zult u zien dat ik hier geen propagandapraat heb verteld, want onder ons gezegd en gezwegen: het kan dan wel hooggeestelijk zijn, maar het is daar verdomd gezellig.

DISCUSSIE.

Ik heb vernomen dat ik in een nieuwe vorm ben verschenen. Ik was net zo blij dat ik ervan af was. Ik heb wel geprobeerd om de zaak ernstig te behandelen voor zover mij dat met mijn inslag mogelijk is.

x U vertelde dat de ODV ook in andere landen dan Nederland en België werkzaam is. Wordt het contact met de mensen daar op dezelfde manier onderhouden als hier, dus met een trance-medium? Kunt u iets vertellen over de werkwijze en de organisatiestructuur in die andere landen.

- Ik meen, dat ik voor de pauze al had duidelijk gemaakt dat wij wat dit betreft erg vaag moeten zijn. Ik ieder geval werken wij in een aantal landen met trance-mediums, in enkele andere landen ook met inspiratief sprekende mediums. Dat ligt aan de omstandigheden.

In Rusland kun je in kleine plaatsen wel met een trance-medium werken, maar in een grote plaats is het toch wel verstandiger als het inspiratief gaat; dan is het namelijk gemakkelijker om de kraan dicht te draaien. Dat is daar soms wel nodig.

In de USA hebben we verschillende groepen. Eén ervan is zelfs heel bekend geworden. Ze heeft ook veel geschriften net zoals ze hier hebben. Daar werken we met een trance-medium. Dan werken we ook nog met iemand die (dat is in Zuid-Amerika) zichzelf eigenlijk in een soort roes brengt met bepaalde middelen en die in de roes ontvankelijk is en dan spreekt, dan bevangen wordt (dus dan medium is) maar die het zonder de roes kennelijk niet tot stand kan brengen. Er zijn dus wel wat verschillen.

De werkwijze is altijd aangepast aan het volk waar wij voor spreken. In Nederland b.v. mag je over de centen spreken, je mag ook over politiek spreken. Er zijn ook landen waarin je juist die twee onderwerpen weer niet mag bespreken. Als je over de liefde spreekt, mag je dat alleen romantisch doen of zeer christelijk.

Er zijn ook landen waarin je dat absoluut niet moogt zijn, maar waar je uit andere geschriften moet gaan citeren al is het alleen maar om te voorkomen dat ze zeggen: Dat is een christelijke groep en dat willen wij gewoon niet. Ze hebben ons zelfs eens gevraagd, of wij een christelijke groep zijn. Ik weet nog heel goed wat het antwoord toen was: Ach, christelijk kun je ons moeilijk noemen, want datgene wat de christenen van Christus gemaakt hebben, is wat wij door verdraagzaamheid proberen te verdrijven. Het is maar hoe je het bekijkt.

Er zijn dus vele groepen. Er wordt geséanceerd soms in kleine gemeenschappen, soms in grote; dat is plaatselijk van de situatie afhankelijk. Wij komen ook wel eens door, maar niet regelmatig in privé-groepen. Er zijn enkele van onze sprekers die dat vaak doen. Op die manier kun je dus zeggen: Algemeen wordt er gewerkt op de manier die, gezien het milieu, de aanwezigheid, het beschikbare medium, de beste resultaten geeft vanuit de geest waaruit wij werken. Dit is niet voldoende, ik weet het, maar meer krijgt u toch niet te horen.

x Jezus zou eens hebben gezegd: "Wees niet bang voor wie het lichaam kan doden, maar voor wie de geest kan doden."

Als nu iemand op aarde psychisch ziek is, bv. paranoid-schizofreen of manisch-depressief, komt hij dan met zijn gestoordheid na de overgang in de lagere sferen waar hij dan dwalende blijft, omdat hem het optimisme ontbreekt om weer naar het licht te zoeken? Wordt zo'n situatie dan dubbel gepakt?

- Dat klinkt nu net of zo iemand een geestelijke Jamn-product is: dubbel dik. Als ik het goed mag formuleren: een groot gedeelte van dergelijke

kwalen zijn geheel of althans grotendeels veroorzaakt door lichamelijke gebreken en heel vaak ook door psychische storingen die direct samenhangen met problemen en de stoffelijke omgeving. Dat wil zeggen, dat deze niet mee verhuizen. Als de problemen voortkomen uit de mens zelf en dus deel uitmaken niet alleen van zijn psychisch maar ook van zijn geestelijk bewustzijn, dan zal hij ermee afrekenen. Maar dan is hij ook zelf mede verantwoordelijk voor het tot stand komen van de stoffelijke toestand.

x Ik weet eigenlijk niet wat geest is, maar kan de geest ziek zijn of is het alleen lichamenlijk?

- De geest kan niet 'ziek zijn' in de stoffelijke zin; d.w.z. functioneel gestoord in een van de onderdelen. Een geest is ofwel geheel in zichzelf besloten (je kunt het dan een vorm van ziekte noemen, maar het omvat het geheel van het beseft en het bewustzijn) danwel hij is open en dan is hij gezond. Als je dus spreekt over geestesziekte, dan moet je eigenlijk spreken, als je eerlijk bent, over gedragsafwijkingen op grond van een verkeerd psychisch beeld van de stoffelijke werkelijkheid. Dat is niet iets wat noodzakelijk uit de geest voortkomt. Als we zien hoeveel geesteszieken (zoals men deze mensen dan pleegt te noemen) zo zijn gemaakt door hun omgeving, dan moeten we toegeven dat velen misschien anders hadden moeten reageren. Gezien echter hun situatie en lichamelijke toestand konden ze niet anders en daardoor werden ze in een situatie gedwongen waardoor ze de werkelijkheid steeds verder van zich af gingen schuiven. Dit onvermogen om de stoffelijke werkelijkheid onder ogen te zien was weer het gevolg van de gedragsafwijkingen die daaruit voortvloeiden. Maar dat is niet iets wat geestelijk bestaat, het is zuiver stoffelijk.

Hoeveel verdringingsverschijnselen zien wij niet? Als ik het bekijk vanuit mijn standpunt, dan is de meerderheid van de mensheid in de termen van het menselijk psychologisch denken min of meer geestelijk gestoord. Want er zijn maar weinig mensen die in staat zijn een verschil te maken tussen hun emotie, hun aanvoelen en hun weten. En aangezien ze een mengsel hiervan gebruiken om de werkelijkheid te benaderen, komen ze tot werkelijkheidsbenaderingen die van de feiten zo sterk afwijken, dat ze daardoor feiten veroorzaken die voor hen ondraaglijk zijn. Laat mij hopen, dat u niet tot diegenen behoort.

Er zijn mensen die schrijven voor zichzelf een levensbericht dat klinkt als een politiek programma. Iedereen die verstandig is, weet dat het niet te verwezenlijken is, maar men verwijt zichzelf dat men het niet kan waarmaken. Dat is natuurlijk onzin.

x Voor welke psychologische problemen heeft de Orde enige aandacht en zal zij kracht geven? Wat voor hulp is dat?

- Wat wij doen is gewoon proberen om iemand, die inziet dat zijn eigen reacties onredelijk of onjuist zijn, te helpen. Dat wil zeggen, hem helpen om zijn begrip en zijn gevoelsleven te verschuiven totdat het dichterbij de werkelijkheid komt. Daarbij proberen wij de mensen kracht te geven omdat ze in een crisis verkeren en deze eerst moeten doorstaan voordat ze naar de norm kunnen terugkeren.

Dan zijn er ook velen van wie we zeggen: Ach, laat het maar gaan. Maar wij helpen die wel zodra ze overgaan. Dat hebben we enkele keren heel intens gedaan, zelfs met leden van de Orde hier. Mensen, die ergens in een situatie komen die zo onwezenlijk is dat ze als gevolg daarvan (en dan nog niet eens door eigen schuld) plotseling overgaan. Je kunt die mensen niet meer lichamenlijk gezond maken zonder te sterk in te grijpen in het geheel van hun ontwikkeling. Je kunt ze ook psychisch en psychologisch niet verder helpen, want gezien hun lichamenlijke toestand en de rest aanvaardden zij dat niet. Dus wacht je totdat ze overgaan, dan vallen die hinderpalen weg en kun je hen betrekkelijk snel in een toestand brengen waarin ze zich toch redelijk happy voelen. En als ze daar eenmaal zijn, dan gaat het stap

voor stap steeds beter.

x   Waarom moeten geesten steeds weer geïncarneerd worden, als ze in de sferen gemakkelijker te kneden zijn; dat zou toch niet nodig zijn?

-        Ze zijn niet gemakkelijker te 'kneden'. Die uitdrukking laat ik geheel aan u over. Per slot van rekening moet u niet denken dat het leven na de dood een soort hemelse sauna is. Wat wel een feit is: vele lichamelijke factoren vallen weg en daardoor is een zuiverder bewustzijn ten aanzien van de eigen persoonlijkheid en t.a.v. eigen betekenis en van het afgelopen leven bereikbaar. Dat houdt in dat iemand, die dan bereid is te aanvaarden dat zijn voorstellingen verkeerd waren, tamelijk snel kan evolueren. Maar om steeds verder te gaan heb je ervaring nodig waardoor je kunt beantwoorden aan hogere trillingen. Als je de inhoud niet meer bezit, kun je niet meer beantwoorden aan die hogere trillingen.

En aangezien je in een wereld leeft die niet objectief maar subjectief wordt bepaald, is er dan ook weinig mogelijkheid om dan voor jezelf die belevingen in de geest te scheppen. Dientengevolge keer je terug naar een wereld waarin een pseudo-objectiviteit je dwingt tot een aantal belevingen die je niet zelf door je eigen denken geheel kunt controleren. Daar doe je dan de ervaringen op waardoor een verder en beter je afstemmen mogelijk wordt. Daarom incarneer je.

x   Hoe heb je dat in de hand?

-        Tegen de tijd dat je eraan begint, beseft je dat je geen hand meer hebt. Maar hetzij je je huidige toestand onaanvaardbaar vindt, b.v. vertoeven in een wat duistere sfeer, danwel omdat je beseft dat je huidige toestand geen verdere ontwikkeling meer toelaat, besluit je te incarneren. Er staat dus nergens een grote geest die de zieltjes in de lichamen stopt. Maar er is een hele groep entiteiten die zegt: Nou, ik zou wel willen incarneren. Soms zegt er een: Kijk, daar zie ik nu een groep daar zou ik best bij willen horen. Dan komen ze later tot de conclusie dat ze toch beter anders gekozen zouden kunnen hebben. Maar dat is dan weer een ervaring, die - als je nog een keer zou moeten incarneren - ongetwijfeld je kansen op een juiste incarnatie vergroot.

x   Is er aan gene zijde geen overbevolking?

-        Een bekend Delfts predikant heeft eens een tijdlang een enorme theologische ruzie gehad over de vraag hoeveel engelen er kunnen dansen op de punt van een naald.

Mag ik zeggen dat wij - energie zijnde - geen ruimte of plaats innemen in de zin waarin een stoffelijk geheel dat doet. Dientengevolge is er geen overbevolking. Daar een ieder leeft in een wereld die wordt bepaald door zijn eigen harmonische vermogens en a.h.w. doof en blind is voor alle werelden waar hij niet bij past, denkt iedereen dat hij de hele kosmos als ruimte heeft en beseft hij niet dat het ook bij ons soms ontzettend druk kan zijn. Trouwens ze raken tegenwoordig een hoop kwijt die weer incarneren. Het is jammer dat er niet genoeg oudere zielen zijn die willen incarneren, dus krijg je een hoop beesten ertussen. Die worden dan wel mens, maar ze hangen een incarnatie of wat nog de beest uit. Dat kunt u dan in uw wereld voortdurend gemakkelijk zien.

x   Ik heb vele entiteiten van de Orde gehoord in de laatste jaren. Zij hebben het best naar hun zin. Waarom zullen zij dan weer willen incarneren? Bovendien vraag ik mij af: waarvoor is dan dat leven als mens vanaf de vroegste tijden tot heden nodig geweest, als de geest het toch in uw omgeving het zo naar z'n zin heeft? Ik zie de wereld als één groot brok ellende.

-        Ik heb persoonlijk nog geen behoefte om terug te keren. Maar stel je nu voor, dat je werkt voor een baas in een klein bedrijf. Je hebt het zo ver gebracht als je kunt. Je komt dan tot de conclusie dat je alleen verder kunt komen, als je in verhouding op een lagere trap weer begint in een groter bedrijf. En aangezien je bereid bent om hard te werken om

die top weer te bereiken, stap je over. Nu is dat overstappen hetzelfde als incarneren. Dan ga je terug om gemakkelijker vooruit te kunnen gaan. Dat klinkt voor u een beetje vreemd.

Dan komt het grote raadsel: Waarom leven de geesten in de stof? Ik vermoed dat dit ligt in hun origine en dat kunnen we niet nagaan. Wij weten dat er een ogenblik is waarop je zegt: Ik ben ik, want de rest is anders. Maar wat daar vóór is weten wij niet. Wat de oorzaak is waardoor wij verder gaan daarkunnen wij theorieën over opbouwen, maar dat weten we gewoon niet. Het enige dat we wel weten is, dat we geneigd zijn te groeien van een zeer grote eenvoud van erkenningen en denken naar een steeds groter complexiteit. Wanneer een optimale complexiteit is bereikt, komen wij tot een vereenvoudiging van de hoofdlijnen waardoor wij de details wel blijven beseffen maar nu in een orde van grootte van belangrijkheid. Dat is het bewustwordingsproces.

Wij weten dus, dat wij op deze manier groeien naar een groter besef van het werkelijk belangrijke zonder dat wij daarbij ons begrip voor het onbelangrijke verliezen. Ik denk, dat het einddoel is om alles zo te vereenvoudigen dat wij de ene kracht kennen waarvan wij deel zijn zonder de vele aspecten waarin die kracht zich manifesteert daardoor uit het oog te verliezen. Ik denk dat, maar ik weet het niet.

x Hoe verhouden zich dit soort processen met wat men in het Oosten karma noemt?

- Wat is karma? Karma is niets anders dan conditionering. Die conditionering kan zich uit de stof voor een deel in de geest voortzetten. Het betekent dus niet: ik heb jou in deze incarnatie geslagen, dus krijg ik die slag de volgende keer van je terug. Het betekent wel: ik heb mij een bepaalde denk- en gedragspatroon aangewend en dat zal bepalend zijn voor mijn geestelijk leven en daardoor ook voor de behoefte die ik daarin eventueel kan gevoelen om weer in de stoffelijke vorm terug te keren. Het betekent dus gewoon:

Wanneer je een klas hebt doorlopen, dan zal de leerstof daar opgedaan bepalen welke volgende klas je kunt gaan volgen, welke keuze je later eventueel kunt doen uit verschillende schooltypen.

Als je het zo bekijkt, dan zit daar wel iets in van karma. Maar zoals ik al eens eerder heb gezegd: de Europese versie van karma wordt uitgedragen door de Amsterdamse tramconductor, want die roept nog steeds tegen de bestuurder "karrema", als hij bedoelt: verder gaan.

Wij in het westen zien de samenhangen nu eenmaal anders dan in het oosten. Dit betekent, dat voor ons karma nooit kan worden uitgedrukt in een vaste wetmatigheid, een vaste kringloop, omdat wij enerzijds vergeten hebben die natuurlijke kringloop in onszelf en aan onszelf voortdurend te erkennen, maar anderzijds zover zijn gevorderd dat wij begrijpen dat geestelijke krachten geen herhaling gedogen, maar slechts ontwikkeling beogen.

Daarom geloof ik, dat je niet kunt zeggen dat hetgeen ik zoëven naar voren bracht helemaal te vergelijken is met karma in de primitieve oosterse uitleg, maar dat het bijvoorbeeld wel overeenstemt met bepaalde visies van boeddhistische secten die het toch ook als een soort karma beschouwen en dat het eveneens in een bepaalde Krishnaleer voorkomt, zij het dat het daar niet wordt gezien als een algemeen proces.

Er is dus wel een zeker parallellisme. Maar gezien de interpretaties ben ik niet geneigd een absolute gelijkheid of overdrachtelijkheid te erkennen tussen het begrip karma en de uitleg die ik u heb gegeven.

x Een vraag over regressie. Men weet veel te vertellen over vorige levens, maar over de fussenfasen komt altijd maar heel weinig naar voren.

- Mag ik u een heel eenvoudig voorbeeld geven? U heeft een Nederlands boek. Daarin staan zo hier en daar spreuken in het Sanskriet. U heeft nooit Sanskriet geleerd in dit leven. Kunt u dan vertellen wat er in het Sanskriet staat geschreven?

Als u in een stoffelijke referentienorm uitdrukking moet geven aan een geestelijk bestel, dan wordt dat heel erg moeilijk omdat u niet beschikt over de nodige termen om te interpreteren. En als wij interpreteren, dat zult u ook gemerkt hebben, dan is dat in feite eerder in vergelijkingen dan in exacte beschrijvingen.

x Het denken van de geest is anders, het is geen hersendenken.

- Dit is dan maar gelukkig ook. Ik zou het zo willen uitdrukken: Het bewustzijn van de geest bevat een deel van de inhoud van de hersenen maar niet het geheel. De functionaliteit van de geest is gebaseerd op harmonische ketens en niet op denkketens zoals het hersendenken zodat enige vergelijking daartussen erg moeilijk te maken is. Een uitdrukking van ketendenken en ketendenken is denkbaar, maar van een harmonisch denken omgezet in ketendenken voert altijd tot vaagheid. Ik hoop, dat het antwoord duidelijk genoeg is in al zijn vaagheid om u althans enigszins te bevredigen.

Ik geloof, dat het langzamerhand tijd wordt om er een eind aan te maken.

Wij hebben het gehad over de Orde in de geest. Al die andere vragen waren maar bijkomstig. Dat karma daarbij te pas komt is onvermijdelijk. Een tijdje geleden hebben we de 25.000e karmavraag gevierd in het Nederlandse taalgebied. Nu zie je waar de mensen mee bezig zijn. Ze denken: Het is zoiets als de inkomstenbelasting. Je krijgt als je overgaat de navordering.

De Orde in de geest, dat moet u goed begrijpen, is de meest vrije, in zekere zin bijna anarchistische structuur die gebaseerd is op overeenkomstigheid van aanvoelen en van denken voor zover dat geestelijk kan bestaan en voert tot een gemeenschappelijk optreden om anderen deze vrijheid hoe dan ook deelachtig te doen worden. Als u dat nu maar in de gaten houdt, dan zult u begrijpen dat de hele ODV eigenlijk alleen maar één verschijnsel is temidden van vele. U zult daarbij beseffen dat, wat u ons ook kunt verwijten het zeker geen kwaadwillendheid is.

Wij willen graag elke mens iets rustiger, iets gelukkiger, iets blijder, iets vrolijker maken. En als we daarin slagen, dan menen wij dat we veel hebben gedaan. Als u zegt: Het past ons niet, dan zijn wij absoluut bereid om dat te aanvaarden. Omdat wij geloven een bepaalde vrijheid te hebben binnen de kracht waaruit we zijn ontstaan, zijn wij ervan overtuigd dat diezelfde vrijheid ook u toekomt. Daarom dwingen wij nooit, ook al oreren wij en doceren wij en hameren we soms al teveel op hetzelfde aambeeld. Wij bedoelen het goed. U bedoelt het ook goed. Zullen wij dan één ding afspreken?

Of het nu de Orde aan gene zijde is of aan uw kant, zij stelt zich ten doel om een medemens wat beter en wat gelukkiger te laten leven en om zelf iets meer van de vreugde van het leven te proeven zonder daardoor ooit anderen onrecht te doen of te belasten. Als wij van die stelregel uitgaan, dan mag ik zo langzamerhand aan een eind komen en mag ik zeggen:

Vrienden, mij was het een genoegen. Ik heb het al eens eerder gezegd: Ik hoor graag een goede spreker, daarom kan ik zo moeilijk van mijn gehoor afscheid nemen. Maar wij moeten met vele dingen rekening houden en de verdraagzaamheid eist van mij dat ik niet langer een beroep doe op de uwe, dat ik het medium zijn rust gun en dat ik u allen een prettige, zegenrijke avond toewens, een prettig weekend en als het toch een beetje somber is, zoek naar één straaltje licht. Als je maar één straaltje hebt, dan is het donker al beter te verdragen.

:--:~:

1871

1871

1871

1871

1871